

pct. af vores landskab berørt af det, man kunne kalde store, tekniske anlæg. I 1990 var 50 pct. berørt af det. Og planloven har udgjort den mest effektive bremse for en udvikling, der i forvejen er i gang med at udviske forskellen mellem land og by. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi generelt ser det her forslag som en forringelse på stort set alle punkter. Det skal jeg vende tilbage til.

Vi har foretaget en vurdering af samtlige ændringsforslag i lovforslaget, og vi må sige, at de er fuldstændig uden natur- og miljømæssigt rationale. Vi kan ikke se, og jeg kan ikke se, at de på nogen måde underbygger den overordnede vision, der ligger i et mere bæredygtigt Danmark.

En vision beskrives i et leksikon som et drømmesyn. Her vil jeg sige, at der mere er tale om et mareridt. Et mareridt med en masse ekstra boliger, bygninger ude i det åbne land og gyllebeholdere uden afskærmning, det er der nemlig ikke krav om. Gyllebeholdere kan anbringes, hvor man har lyst til det, og de skal i øvrigt ikke rives ned, når vi ser på lovforslaget. Der er ingen krav om, at de skal rives ned, når de ikke skal bruges mere.

Man må spørge sig selv, hvad det er for nogle udfordringer, man vil løse med det her forslag ud over at stryge en række ganske bestemte erhverv, det kan vi jo se i høringssvarene, med hårene. Ja, man må spørge sig selv og måske også miljøministeren: Er det svært at få tilladelse til aktiviteter i landområderne i dag? Har landbruget svært ved at rekruttere arbejdskraft? Er udlægning af erhvervsjord i landdistrikterne måske for begrænset? Eller er der problemer med butiksforsyningen i de store byer? Det kunne være interessant at få ministerens svar på de spørgsmål. Jeg kender dem godt.

Jeg mener, at vi står over for nogle kæmpe naturmæssige og miljømæssige udfordringer i det åbne land. Og der foreligger jo en massiv og grundig dokumentation via Wilhjelmudvalgets arbejde for, hvad det er, der skal ske. I stedet for en grundig analyse af opgavens omfang og karakter og nogle mere fremadrettede bud ser vi her en række lappeløsninger, der rejser langt, langt flere spørgsmål end de giver svar.

Når man ser på miljøministerens udtalelser til dagspressen, kunne man få den fejlagtige opfattelse, at det her lovforslag ville styrke udviklingen specielt i de tyndtbefolkede egne med en svag økonomisk udvikling.

Det er vores vurdering, at de her ændringer vil have den modsatte effekt. Der står endda i

lovforslagets bemærkninger, at de 20-30 største byer vil være helt klare vindere. Og hvem er så taberne? Når der er vindere, er der jo også tabere. Det er der jo altid også i liberale spørgsmål. Taberne er jo landdistrikterne, det er vores mindre byer, og det er især omegnskommunerne til de helt store byer. Det er jo dem, der vil blive taberne i konkurrencen om at tiltrække nye aktiviteter, arbejdspladser og kulturting.

Taberne vil også være de billøse, det vil være pensionisterne og ikke mindst butikshandelen i byerne. Og vi ved, at når den sidste tøjbutik, når den sidste Matas forsvinder i en lille by, så er det for alvor slut med livet i sådan en by, så er man nødt til at pendle og køre andre steder hen. Det er ikke rare ting at se på, slet ikke når man har læst samtlige høringssvar.

Det vil få negative konsekvenser for beskæftigelsen, for økonomien, for erhvervslivet, men ikke mindst for den kommunale økonomi i mange, mange små venstrelandkommuner.

Hvad har man så forestillet sig med det her forslag? Ja, det er svært at sige, det fortøner sig. Men det vil i hvert fald øge presset på det åbne land, specielt i de egne af landet, hvor presset på boliger og byggegrunde er stort i forvejen, især i byzonen omkring København, Århus og Odense. Der vil det i hvert fald øge presset på det åbne land, og når der så kommer en masse boliger ud og ligge, som man ikke ved, hvad skal bruges til – det står der ikke noget i lovforslaget om – og når de ikke mere skal bruges som af-tægtsboliger, så kan man godt forestille sig, at det giver væsentlige og store problemer.

Man må også se på, hvilke øvrige interesser der bliver presset af det her. Drikkevandsforsyningen har været nævnt, men der er jo også behovet for rekreation omkring de store byer, der er behovet for arealer til infrastruktur osv. De interesser bliver jo også presset i den her forbindelse. Har man overhovedet gjort sig nogen overvejelser med hensyn til, hvad konsekvenserne af det her lovforslag er? Jeg er meget i tvivl.

Kigger vi på et delelement i lovforslaget som overførsel af landzonekompetence til kommunerne, så viser et af høringssvarene fra Forskningscentret for Skov og Landskab – som heldigvis ikke blev nedlagt ved slagtingen af vores råd og nævn – at de landzonebestemmelser, hvor man har gennemgået sagsbehandlingen i seks kommuner og to amter, er 80 pct. af alle ansøgninger om nybyggeri eller byggeri i landzone blevet afgjort af kommunerne efter den eks-